

การพัฒนาชีวเคมีต่อเนื่องใช้ช่องโถรังสร้างคุณภารต์โดยใช้สารลดน้ำนมเชช

นายนิพนธ์ เนยเมืองปักช์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุดลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรบัณฑิตวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาชีวกรรมศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2532

ISBN 974-576-546-5

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

015747

I10302050

Development of Cement Mortar as Repair Material for Concrete
Structures using A Superplasticizer

Mr.Nipon Noeimuangpak

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Engineering

Department of Civil Engineering

Graduated School

Chulalongkorn University

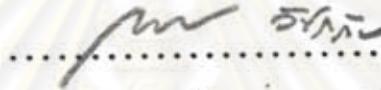
1989

ISBN 974-576-546-5

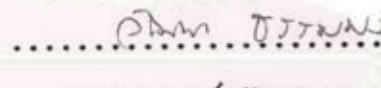

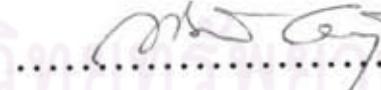
หัวขอวิทยานิพนธ์ การพัฒนาชีวเคมีมอร์ต้าเพื่อใช้ซ้อมโครงสร้างคุณภาพโดยใช้สารลดน้ำผิวเคลือบ
โดย นางวนิพนธ์ เนชเมืองปักก์
ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ ล้มสุวรรณ

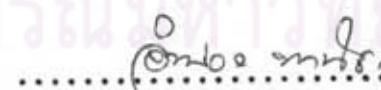
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอนุญาตให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

 ตอบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. Kasrawi Wachirawich)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(ศาสตราจารย์ วันิดา ธรรมมงคล)

 กรรมการ
(ศาสตราจารย์ ดร. ทักษิณ เทพชาติ)

 กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ อรุณวดี พานิชกุล)

 อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. เอกลักษณ์ ล้มสุวรรณ)

นิพนธ์ เนยเมืองปักษ์ : การพัฒนาซีเมนต์มอร์ต้าเพื่อใช้ช่อมโครงสร้างคอนกรีตโดยใช้สารลดน้ำผึ้ง (DEVELOPMENT OF CEMENT MORTAR AS REPAIR MATERIAL FOR CONCRETE STRUCTURES USING A SUPERPLASTICIZER) อ.ที่ปรึกษา : ศ.ดร. เอกลักษณ์ ล้มสุวรรณ, 122 หน้า

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาคุณสมบัติที่สำคัญของวัสดุสำหรับการซ่อมแซมคอนกรีตที่มีในห้องทดลอง เพื่อพัฒนาวัสดุใหม่ที่มีซีเมนต์มอร์ต้าเป็นส่วนใหญ่ และใช้สารเคมีผสมเพิ่มเป็นตัวปรับคุณสมบัติต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการใช้งาน คุณสมบัติของวัสดุขึ้นอยู่กับการประกอบด้วย กากแล้งอัด กากแล้งดึง ไมครอลลัสติกหยุ่น การทดสอบ การขยายตัวจากความร้อน และกำลังอัดเทียบกับคอนกรีต การพัฒนาวัสดุซ่อมแซมจากซีเมนต์มอร์ต้าผสมสารลดน้ำผึ้ง กากแล้งให้สัดส่วนการรายต่อซีเมนต์ เป็นตัวแปรหลัก ปรับคุณสมบัติให้เหมาะสมกับการใช้งาน ทั้งที่เกี่ยวกับตัววัสดุเอง และเมื่อเชื่อมประสานกับคอนกรีตเดิม

วัสดุซ่อมแซมที่มีจำหน่ายในห้องทดลอง แยกเป็นประเภทงานฉาบ เช่นอีป็อกซี่มอร์ต้า และมอร์ต้าที่ไม่เหตุตัว และประเภทกากแล้งอัด เช่นอีป็อกซี่สำหรับกากแล้ง และปูนเกราท์ ส่วนการพัฒนาวัสดุซ่อมแซม แบ่งเป็น 2 ประเภทคือประเภทการปะจาน ซึ่งประกอบด้วยมอร์ต้าที่มีอัตราส่วนรายต่อซีเมนต์ 1:1, 1.5:1, 2:1 และ 2.5:1 ใช้สารลดน้ำผึ้งเพื่อทดสอบได้คุณสมบัติทางกายภาพว่าตัวการปะจานตามมาตรฐาน ASTM C 91 และประเภทการเกราท์ที่ง่ายกว่า ซึ่งมีอัตราส่วนรายต่อซีเมนต์ 0.5:1, 1:1 และ 1.5:1 และสารลดน้ำผึ้งเพื่อทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพจะควบคุมตามมาตรฐานของ The U.S. Corps of Engineers Methods CRD-C79 ในงานวิจัยนี้จะใช้คอนกรีตควบคุมที่มีกำลังอัดเฉลี่ย 400 กก./ซม.² และไมครอลลัสติกเร้าว 50 กก./ซม.² การอัดเทียบกับคอนกรีต และคุณสมบัติอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผลการศึกษาจากการทดสอบ คุณสมบัติของวัสดุซ่อมแซมคอนกรีตที่มีในห้องทดลอง ประเภทการฉีดอัด และงานปะจาน ที่เป็นอีป็อกซี่ และอีป็อกซี่มอร์ต้า ให้กำลังกำลังการอัดเทียบจาก การทดสอบแบบฉีดอัด และคุณสมบัติต่าง ๆ ที่สูงกว่าคอนกรีตควบคุม แต่สิ่งประลักษณ์การขยายตัวสูงกว่ามาก ส่วนการทดสอบแบบตัด ให้กำลังของรอยต่อสูงกว่าคอนกรีตควบคุม ส่วนมอร์ต้าแบบไม่เหตุตัวจะให้คุณสมบัติต่าง ๆ ใกล้เคียงกับคุณสมบัติของคอนกรีตทั่ว ๆ ไปแต่มีการทดสอบตัวอย่างกว่า กากแล้งอิดเทียบจาก การทดสอบแบบฉีดอัดประมาณ 358 กก./ซม.² และกำลังอิดเทียบจาก การทดสอบแบบตัดเพียงประมาณ 30 กก./ซม.² วัสดุซ่อมแซมประเภทกาก เซเมนต์มอร์ต้าผสมสารลดน้ำในงานวิจัยนี้ ประเภทปะจานให้คุณสมบัติทางต้านกำลังและการทดสอบตัวลดลงเมื่ออัด ร้าส่วนรายต่อซีเมนต์สูงขึ้น และให้กำลังอิดเทียบจาก การทดสอบแบบฉีดอัดสูงสุดมีค่า 394 กก./ซม.² และจากการทดสอบแบบตัดสูงสุดเพียง 35.6 กก./ซม.² วัสดุประเภทเกราท์ ให้กำลังอิดเทียบจาก การทดสอบแบบฉีดอัดสูงสุด 219 กก./ซม.² และกำลังอิดเทียบจาก การทดสอบแบบตัดมีค่าสูงสุด 29.7 กก./ซม.² การวิจัยนี้ได้เสนอคุณสมบัติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการพิจารณาในการเลือกใช้กับการซ่อมที่เหมาะสม

ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา
ปีการศึกษา 2531

ลายมือชื่อนักวิจัย
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

NIPON NOEIMUANGPAK : DEVELOPMENT OF CEMENT MORTAR AS REPAIR MATERIAL FOR CONCRETE STRUCTURES USING A SUPERPLASTICIZER. THESIS ADVISOR : PROF.EKASIT LIMSUWAN, Ph.D. 122 PP.

This research is to study principal properties of concrete repair material as commercially available so as to develop new repair materials from cement base using superplasticizer to adjust its physical and mechanical properties. Basic properties of concrete repair materials are compressive strength, tensile strength, modulus of elasticity, shrinkage, thermal expansion and bond strength. The developed material from cement base, only sand to cement ratio was considered as the major variables and dosage of superplasticizer was adjusted to obtain appropriate applications.

The repair materials as available in the industry may be classified as patching materials such as epoxy mortar and non-shrinked mortars, and grouting materials such as epoxy injection and cement grout. The cement mortar with superplasticizer as developed in this research may be classified into two groups; first group for patching using cement mortar with sand to cement ratio of 1:1, 1.5:1, 2:1 and 2.5:1, and second group for grouting using cement paste and cement mortar as sand to cement ratio 0.5:1, 1:1 and 1.5:1. The compressive strength of control concrete as used in this research was averaged to 400 ksc. with modulus of rupture at 50 ksc.

The results of commercial repair materials for patching and injection with epoxy base showed its better strength than the control concrete specimens but its thermal expansion was rather high. For non-shrinkage mortar, most properties of the test specimens were about the same as those of normal used concrete but their shrinkage were found to be less than the normal concrete. Bond strength tested by shear compression was 358 ksc. and by bending was 30 ksc. The cement mortar with superplasticizer developed in this research for patching indicated its reduction in strength and shrinkage with higher sand to cement ratio. Bond strength in terms of shear-compression tests and bending tests have shown the maximum values of 396 and 35.6 ksc., respectively. The same behavior in grouting materials were obtained but the bond strength was reduced to 219 and 29.7 ksc. as for shear-compression and bending tests, respectively. Several basic structural properties were presented so that each mixed proportions would be considered for their appropriate uses.

ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
สาขาวิชา วิศวกรรมโยธา
ปีการศึกษา 2534

ลายมือชื่อนิสิต
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

กิตติกรรมประกาศ

ขอทราบขอนพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศาสตราจารย์ ดร. เอกลักษณ์ ลัมสุวรรณ ที่ได้กรุณาดูแลเอาใจใส่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาต่างๆ และขอกรานขอนพระคุณ ท่านคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่านอันเปรียบโภไปด้วย ศาสตราจารย์ วัฒนา ธรรมมงคล ศาสตราจารย์ ดร.ทักษิณ เกษชารี และ รองศาสตราจารย์ อรุณัย นานิษกุล นอกจากนี้ขอ ขอนคุณเจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการวิศวกรรมโยธา ที่ได้ให้ความสละเวลามากในการปฏิ บัติการทดลอง และผู้ที่ขาดเสียไปได้ดีอีก บิดามารดาที่ได้ให้กำลังใจและสนับสนุนการศึกษามาโดย ตลอด

นิพนธ์ เนยเมืองปักษ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๕
กิจกรรมประจำปี	๖
สารบัญ	๗
สารบัญตาราง	๘
สารบัญภาพ	๙
บทที่ ๑ บทนำ	
1.1 บทนำทั่วไป	๑
1.2 ความเป็นมาของปัจจุบัน	๓
1.3 งานวิจัยที่ผ่านมา	๔
1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
1.5 ขอบข่ายของการวิจัย	๕
1.6 ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย	๕
บทที่ ๒ การพัฒนาคุณสมบัติของวัสดุช้อมแซมจำพวกชีเมเนต์ปอร์ตแลนด์ เป็นพื้นฐาน	
2.1 ประเภทของการช้อมแซม	๗
2.2 คุณสมบัติสำคัญของวัสดุช้อม	๘
2.2.1 คุณสมบัติเชิงกล	๙
2.2.2 คุณสมบัติทางกายภาพ	๑๒
2.3 การพัฒนาคุณสมบัติของวัสดุช้อมแซมที่มีชีเมเนต์ปอร์ตแลนด์ เป็นพื้นฐาน	๑๔
บทที่ ๓ วิธีการทดสอบและผลการทดสอบ	
3.1 รายการทดสอบ	๑๗
3.1.1 วัสดุประสานจากห้องทดลอง	๑๗
3.1.2 วัสดุช้อมที่พัฒนาจากวัสดุที่มีชีเมเนต์ เป็นพื้นฐาน	๑๘
3.2 การเตรียมตัวอย่างและการทดสอบ	๑๙

3.2.1 การทดสอบคุณสมบัติ เชิงกล	19
3.2.2 การทดสอบคุณสมบัติทางกายภาพ	19
3.2.3 การทดสอบการขิดเที่ยวทางโครงสร้าง	20
3.3 ผลการทดสอบ	21
3.3.1 วัสดุซ่อมดัดเลือกจากห้องทดลอง	21
3.3.2 วัสดุซ่อมที่พ่อน้ำจากวัสดุที่มีเชิงเน้นที่เป็นพื้นฐาน	24
บทที่ 4 การวิเคราะห์ผลการทดสอบ	
4.1 วัสดุซ่อมดัดเลือกจากห้องทดลอง	28
4.1.1 วัสดุสำหรับล็อต	28
4.1.2 วัสดุสำหรับปลายงาน	29
4.2 วัสดุที่พ่อน้ำจากวัสดุที่มีเชิงเน้นที่เป็นพื้นฐาน	30
4.2.1 ประเภทปลายงาน	30
4.2.2 ประเภทเกราท์	32
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
5.1 วัสดุซ่อมดัดเลือกจากห้องทดลอง	35
5.1.1 ประเภทล็อต	35
5.1.2 ประเภทปลายงาน	35
5.2 วัสดุซ่อมที่พ่อน้ำจากวัสดุที่มีเชิงเน้นที่เป็นพื้นฐาน	36
5.2.1 ประเภทเกราท์	36
5.2.2 ประเภทปลายงาน	37
5.3 ข้อเสนอแนะ	37
เอกสารอ้างอิง	38
ประวัติผู้เขียน	122

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ส่วนประกอบของเคมีของปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์	40
ตารางที่ 3.1 รายชื่อผลิตภัณฑ์มาตรฐาน ASTM C109 สำหรับการทดสอบรัฐวิจัย	41
ตารางที่ 3.2 สัดส่วนการผสมของคอนกรีตที่ใช้ในงานวิจัย	41
ตารางที่ 3.3 ผลการทดสอบกำลังอัดของคอนกรีตที่ใช้ในงานวิจัย	42
ตารางที่ 3.4 กำลังอัดของอีป็อกซี่	43
ตารางที่ 3.5 กำลังตึงของอีป็อกซี่	43
ตารางที่ 3.6 กำลังยืดเหยียบแบบตัวกระหว่างอีป็อกซี่กับคอนกรีต	44
ตารางที่ 3.7 กำลังอัดของอีป็อกซี่เมื่อวัยตัว (อายุ 28 วัน)	45
ตารางที่ 3.8 กำลังยืดเหยียบแบบตัวกระหว่างอีป็อกซี่มอร์ต้ากับคอนกรีต	46
ตารางที่ 3.9 กำลังอัดของมอร์ต้าที่ไม่หดตัวประเกลิดน้ำเพิ่มการไล่ลื่น	47
ตารางที่ 3.10 กำลังยืดเหยียบแบบตัวกระหว่าง มอร์ต้าที่ไม่หดตัวประเกลิดน้ำ เพิ่มการไล่ลื่น กับ คอนกรีต	48
ตารางที่ 3.11 กำลังอัดของมอร์ต้าที่ไม่หดตัวประเกลิดน้ำ	49
ตารางที่ 3.12 กำลังยืดเหยียบแบบตัวกระหว่าง มอร์ต้าที่ไม่หดตัวประเกลิดน้ำ กับ คอนกรีต	50
ตารางที่ 3.13 กำลังยืดเหยียบแบบตัวกระหว่างมอร์ต้าสำหรับการปะจำบกับคอนกรีต ..	51
ตารางที่ 3.14 กำลังยืดเหยียบแบบตัวกระหว่างมอร์ต้า+SP. สำหรับการปะจำบกับคอนกรีต	52
ตารางที่ 3.15 กำลังยืดเหยียบแบบตัวกระหว่างมอร์ต้า+SP. สำหรับการเกราท์กับคอนกรีต	53
ตารางที่ 3.16 กำลังยืดเหยียบแบบตัวกระหว่างมอร์ต้าสำหรับการเกราท์กับคอนกรีต ..	54
ตารางที่ 4.1 ก. ผลการทดสอบอีป็อกซี่	55
ตารางที่ 4.1 ข. ผลการทดสอบอีป็อกซี่มอร์ต้า	56
ตารางที่ 4.2 ผลการทดสอบมอร์ต้าที่ไม่หดตัว (Non-Shrinkage Mortar)	57

ตารางที่ 4.3	ผลการทดสอบมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	58
ตารางที่ 4.4	ผลการทดสอบมอร์ต้าสำหรับการเก็บรักษา	59

คู่น้ำยีนวิทยาศาสตร์ อุปกรณ์การสอนมหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

รูปที่ 1.1	แบบจำลองไฟไนต์เอเลเมนต์ตัวอย่างทดสอบก้าลังอัดเฉือน	60
รูปที่ 2.1	ความสัมพันธ์ระหว่างความเดี้ยดและความเครียด ของมวลรวม คอนกรีต และ ชีเมต์เนส	61
รูปที่ 2.2	ความสัมพันธ์ระหว่างสัมประสิทธิ์การขยายตัวตามอุณหภูมิ และอัตราส่วนมวลรวมต่ออีป็อกซี่	62
รูปที่ 2.3	ลักษณะจำลองของไม้เล็กของสารลดน้ำมันเชื้อ	63
รูปที่ 2.4	ลักษณะการกระจายของเม็ดปูนชีเมต์เมื่อผลสารลดน้ำมันเชื้อ	63
รูปที่ 2.5	ลักษณะประจุไฟฟ้ารอบเม็ดปูนและฟองอากาศ	64
รูปที่ 3.1	ขนาดของรายสำหรับทดสอบการไหล (Flow Cone Test)	65
รูปที่ 3.2 ก	การกระจายขนาดของทรากที่ใช้ในการหล่อคอนกรีต	66
รูปที่ 3.2 ข	การกระจายขนาดของหินที่ใช้ในการหล่อคอนกรีต	67
รูปที่ 3.3	ความสัมพันธ์ระหว่างความเดี้ยดและความเครียดของคอนกรีตควบคุม	68
รูปที่ 3.4	การขยายตัวตามอุณหภูมิของคอนกรีตควบคุม	69
รูปที่ 3.5	ลักษณะการต่อคอนกรีตทรงกระบอก	70
รูปที่ 3.6	ลักษณะการต่อคอนกรีต	70
รูปที่ 3.7	การเติมท่อสำหรับการฉีดวัสดุประสาน	71
รูปที่ 3.8	การทดสอบของอีป็อกซี่	72
รูปที่ 3.9	การขยายตัวตามอุณหภูมิของอีป็อกซี่	73
รูปที่ 3.10 ก.	ความสัมพันธ์ระหว่างความเดี้ยดและความเครียดของอีป็อกซี่	74
รูปที่ 3.10 ข.	ความสัมพันธ์ระหว่างความเดี้ยดและความเครียดของอีป็อกซี่	75
รูปที่ 3.10 ค.	ความสัมพันธ์ระหว่างความเดี้ยดและความเครียดของอีป็อกซี่	76
รูปที่ 3.11	ลักษณะการวินิจฉัยของคอนกรีตทรงกระบอกที่ประสานด้วยอีป็อกซี่	77
รูปที่ 3.12	การขยายตัวตามอุณหภูมิของอีป็อกซี่มอร์ต้า	78
รูปที่ 3.13	การทดสอบจากการเลียนแบบมอร์ต้าที่ไม่เกิดตัว ประเภทลดน้ำเพิ่มการไหลลื่น	79
รูปที่ 3.14	การขยายตัวตามอุณหภูมิของมอร์ต้าที่ไม่เกิดตัว ประเภทลดน้ำเพิ่มการไหลลื่น	79

และ ประเภทขยายตัว	80
รูปที่ 3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้าที่ไม่หดตัว ประเภทด้านน้ำเพิ่มการไหลลื่น	81
รูปที่ 3.16 การหดตัวจากการเสียน้ำของมอร์ต้าประเภทขยายตัว	82
รูปที่ 3.17 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้าที่ไม่หดตัว ประเภทขยายตัว	83
รูปที่ 3.18 อัตราส่วนน้ำต่อชีเมนเต้ของมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	84
รูปที่ 3.19 กำลังอัดของมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	85
รูปที่ 3.20 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า สำหรับการปะจาน	86
รูปที่ 3.21 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า สำหรับการปะจาน	87
รูปที่ 3.22 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า สำหรับการปะจาน	88
รูปที่ 3.23 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า สำหรับการปะจาน	89
รูปที่ 3.24 การหดตัวจากการเสียน้ำของมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	90
รูปที่ 3.25 การขยายตัวตามอุณหภูมิของมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	91
รูปที่ 3.26 กำลังอัดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการปะจาน	92
รูปที่ 3.27 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการปะจาน	93
รูปที่ 3.28 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการปะจาน	94
รูปที่ 3.29 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการปะจาน	95
รูปที่ 3.30 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการปะจาน	96
รูปที่ 3.31 การหดตัวจากการเสียน้ำของมอร์ต้า+SP. สำหรับการปะจาน	97

รูปที่ 3.32 การขยายตัวตามอุณหภูมิของมอร์ต้า+SP. สำหรับการปะจาน	98
รูปที่ 3.33 รายสำหรับทดสอบ Flow Cone Test	99
รูปที่ 3.34 อัตราส่วนน้ำต่อชีเมเน็ตของมอร์ต้าสำหรับการเกราท์	100
รูปที่ 3.35 กำลังอัดของมอร์ต้าสำหรับการเกราท์	101
รูปที่ 3.36 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของชีเมเน็ตเพลส สำหรับการเกราท์	102
รูปที่ 3.37 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า สำหรับการเกราท์	103
รูปที่ 3.38 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า สำหรับการเกราท์	104
รูปที่ 3.39 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า สำหรับการเกราท์	105
รูปที่ 3.40 การทดสอบจากการเลียนแบบของมอร์ต้าสำหรับการเกราท์	106
รูปที่ 3.41 การขยายตัวตามอุณหภูมิของมอร์ต้าสำหรับการเกราท์	107
รูปที่ 3.42 กำลังอัดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการเกราท์	108
รูปที่ 3.43 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของชีเมเน็ตเพลส+SP. สำหรับการเกราท์	109
รูปที่ 3.44 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการเกราท์	110
รูปที่ 3.45 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการเกราท์	111
รูปที่ 3.46 ความสัมพันธ์ระหว่างความเดินและความเครียดของมอร์ต้า+SP. สำหรับการเกราท์	112
รูปที่ 3.47 การทดสอบจากการเลียนแบบของมอร์ต้า+SP. สำหรับการเกราท์	113
รูปที่ 3.48 การขยายตัวตามอุณหภูมิของมอร์ต้า+SP. สำหรับการเกราท์	114
รูปที่ 4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความกว้างของรอยต่อ กับกำลังยึดเหนี่ยวเฉือนอัด และกำลังยึดเหนี่ยวตัด ของอีป็อกซี่กับคอนกรีตเก่า	115
รูปที่ 4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างอีป็อกซี่ต่อกราย กับกำลังยึดเหนี่ยวเฉือนอัด	

	และกำลังยิดเห็นี่ยวตัด ของอีปีอกซึ่มอร์ต้ากับคอนกรีตเก่า	116
รูปที่ 4.3	ความสัมพันธ์ระหว่างโนดูลล์ชิลดหยุ่นและอัตราส่วนระหว่างรายต่อชีเมเนต์ ของมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	117
รูปที่ 4.4	ความสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบตัวและอัตราส่วนการรายต่อชีเมเนต์ ของมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	117
รูปที่ 4.5	ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัด กำลังยิดเห็นี่ยวเฉือนอัด และอัตราส่วนการรายต่อชีเมเนต์ของมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	118
รูปที่ 4.6	ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังตึง กำลังยิดเห็นี่ยวตัด และอัตราส่วนการรายต่อชีเมเนต์ของมอร์ต้าสำหรับการปะจาน	118
รูปที่ 4.7	ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังอัด กำลังยิดเห็นี่ยวเฉือนอัด และอัตราส่วนการรายต่อชีเมเนต์ของมอร์ต้าสำหรับการเกราท์	119
รูปที่ 4.8	ความสัมพันธ์ระหว่างโนดูลล์ชิลดหยุ่นและอัตราส่วนระหว่างรายต่อชีเมเนต์ ของมอร์ต้าสำหรับการเกราท์	120
รูปที่ 4.9	ความสัมพันธ์ระหว่างกำลังตึง กำลังยิดเห็นี่ยวตัด และอัตราส่วนการรายต่อชีเมเนต์ของมอร์ต้าสำหรับการเกราท์	120
รูปที่ 4.10	ความสัมพันธ์ระหว่างการทดสอบตัวจากการเลี้ยงน้ำ กับ อัตราส่วนการรายต่อ ^{ชีเมเนต์} ของมอร์ต้าสำหรับการเกราท์	121

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย